

Cròniques del món

Les manifestacions no són freqüents en un país autocràtic com el Marroc. A la imatge es veu la que va tenir lloc a Casablanca a final de novembre del 2010 per a reclamar Ceuta i Melilla.

El Marroc vol democràcia

RABAT ■ Erena Calvo

Serà l'excepció, o no? No són pas pocs els qui es demanen i debaten aquests dies sobre les possibilitats que el Marroc s'afegeixi a l'onada revolucionària de Tunísia i Egipte. De moment, un grup de joves marroquins ha convocat per a aquest diumenge, dia 20 de febrer, una manifestació amb el lema de la democràcia per bandera. Demanen una monarquia parlamentària i una reforma profunda als partits polítics que formen part del parlament marroquí. Alguns analistes cada vegada tenen més tirada a creure en una revolta al Marroc. Una cosa és clara: d'expectació n'hi ha. Ho diu el periodista Alí Anuzla, director del mitjà electrònic independent *Lakome*. "Hi ha molta gent seguint les revoltes; Les visites a la nostra web (13.700 diàries) han augmentat aquests dies." El moviment del 20 de febrer, aclareixen

els fundadors, és apolític i espontani. A la vista de tots, han penjat vídeos a internet amb les seves reivindicacions i no han amagat la identitat. El pare d'un, funcionari de la seguretat de l'estat, va ser interrogat aquest cap de setmana. Però es manté la convocatòria malgrat la intimidació. Pressions que es contradiuen amb les declaracions de Jalid Naciri, ministre de la Comunicació, sobre la serenitat amb què el govern veu la manifestació. Segons que havia declarat Naciri –també portaveu del govern marroquí–, la setmana passada. Molts analistes consideren que el fet important no serà quanta gent surti al carrer al Marroc el dia 20, sinó el gest de sortir-hi amb aquests eslògans. Els darrers dies s'ha pronunciat sobre la possible revolta al Marroc el príncep Mulai Hixam, primer del rei i tercer en la línia de successió, que creu que

el país viurà una evolució; algun partit polític marroquí, o capdavanters d'opinió com Bubakar Jamai, fundador del desaparegut setmanari *Li Journal*, que ha considerat que si les revoltes arriben al Marroc seran sagnants. El PSU (Partit Socialista Unit), partit d'esquerres, ha demanat una reforma profunda i la separació entre negocis i poder polític, en al·lusió als negocis del rei, segons apunta Anuzla. Reclamen la divisió de poders, una monarquia parlamentària com a Espanya, l'alliberament de presos polítics i la lluita contra la desocupació. També hi ha aquells que van contra les manifestacions i el canvi. La setmana passada es van reunir membres de les joventuts de la majoria de partits marroquins per a crear un moviment paral·lel al dels organitzadors de la manifestació del 20 de febrer, i han anunciat que faran un grup al Facebook.

BUENOS AIRES ■ Federico Rivas

Les FARC demanen diàleg. Enmig d'un procés unilateral d'alliberament de cinc ostatges, les Forces Armades Revolucionàries de Colòmbia (FARC) i el govern del president Juan Manuel Santos temptegen un diàleg de pau. Les converses s'esdevenen "en la més completa discreció", segons el diari *El Espectador* de Bogotá. L'acord, el primer des de les fracassades negociacions liderades pel govern d'Andrés Pastrana (1998-2002), dependrà que la guerrilla alliberi tots els segrestats i "abandoni els actes terroristes". El diari ha revelat contactes entre representants autoritzats del govern de Santos i membres de les FARC, sense donar detalls de les conclusions de les trobades. Les primeres reunions cara a cara podrien fer-se a l'estranger. "Espanya i França han expressat disposició a col·laborar amb Colòmbia en la recerca de la pau", ha recordat *El Espectador*. La setmana passada, quan celebrava els primers sis mesos al poder, Santos va advertir que per a pensar en una possibilitat de diàleg es requereixen fets contundents: "La renúncia al terrorisme, al segrest, al narcotràfic, a l'extorsió i la intimidació." La possibilitat d'un diàleg arriba en un moment en què les FARC han rebut un fort cop, per l'anomenada política de *seguretat democràtica*, iniciada pel president conservador Álvaro Uribe (2002-2010) i continuada ara per Santos, el seu ex-ministre de Defensa. Les autoritats estimen que el grup guerriller, creat el 1965, compta amb uns 8.000 combatents, lluny dels 14.000 que tenia fa una dècada. Morts els seus principals capítostos, per malaltia o en combat, s'han obert a una estratègia de distensió basada en l'alliberament dels ostatges amb comptagotes, alguns dels quals fa més de deu anys que són en captivitat. Aquesta setmana va ser el torn de cinc d'ells (dos regidors, dos militars i un policia) en una operació que va tenir el suport del Brasil i la intermediació de l'ex-senadora Pietat Córdoba, que es va declarar confiada que a mitjan any les FARC hauran lliurat els dinou uniformats que encara manté captius. No obstant això, coneixedora de les internes guerrilleres, Córdoba desmentia les informacions d'*El Espectador*. "No hi ha acostament. Avui hi ha una gran expectativa amb la possibilitat de la pau", va dir.

Les FARC alliberen ostatges.

PEQUÍN ■ Miquel Toran

Obusos per un temple. Tailàndia i Cambodja comparteixen una frontera poc delimitada de 798 quilòmetres. Tenen discrepàncies en diversos punts de la línia, però el temple de Preah Vihar es el principal punt de discòrdia. Durant quatre dies s'han enfrontat en uns combats que han deixat tres morts a cada banda i han empès 10.000 persones a camps de desplaçats. En tancar aquesta edició, s'havia aturat l'intercanvi de foc de subfusells i artilleria gracies a un fràgil alto-el-foc, però la tensió continuava i les forces armades d'ambdós costats es trobaven en situació de màxima alerta. No és clar qui va començar les hostilitats i ni l'una part ni l'altra no s'han estat de res a l'hora d'acusar l'altre bàndol de disparar primer. Cambodja és, a ulls de la comunitat internacional, el posseïdor legal del temple hinduista, però l'àrea limítrofa de 4,6 quilòmetres quadrats

es troba en disputa. Phnom Pehn ha acusat Tailàndia de bombardejar Preah Vihar i danyar la sagrada construcció del segle XI, reconeguda per la UNESCO com a patrimoni de la humanitat, però Bangkok assegura que els desperfectes son mínims i acusa Cambodja de fer servir el temple com a base militar. El primer ministre cambodjà Hun Sen va demanar la intervenció de l'ONU i una força multinacional d'interposició per a evitar més enfrontaments, mentre que Tailàndia és més partidari de resoldre-ho bilateralment. L'escalada de tensió arriba en un mal moment per al primer ministre tailandès, Ahsit Vejajjiva. Des de fa setmanes els camises grogues –facció anti-Thaksin Shinawatra que va portar al poder a Abhisit– pressionen el primer ministre perquè endureixi la posició del seu país contra Cambodja. Dos preeminents integrants d'una associació ultranacionalista afiliada amb els camises grogues, van ser detinguts a Cambodja, condemnats fa poc i empresonats per càrrecs d'espionatge. Els grocs han sortit al carrer per a demanar-ne l'alliberament i una línia dura contra els seus veïns, mentre que el primer ministre veu que si no els acontenta ni es guanya el seu suport, no podrà vèncer a les eleccions que s'han de fer enguany. La resolució del conflicte sembla complicada, perquè els dos països consideren que la zona de 4,6 quilòmetres quadrats és essencial per als seus interessos: tot i que li manquen recursos naturals o interès estratègic, té un gran valor econòmic per a Cambodja, que podria explotar turísticament el temple, i un gran valor sentimental, polític i diplomàtic per Tailàndia.

Tailàndia en guerra amb Cambodja.

Camps posa ACPV contra les cordes

PAÍS VALENCIÀ ■ V. Tena

La Generalitat Valenciana no s'atura en la determinació d'ofegar Acció Cultural del País Valencià (ACPV). La setmana passada, la direcció general de Tributs de la Generalitat va fer arribar una resolució que deixa l'entitat cívica en una situació econòmica ben delicada. La resolució rebutja els recursos que ACPV havia interposat contra les ordres de pagament de dues multes imposades per la Generalitat arran de la negativa de tancar dos dels repetidors de televisió gràcies als quals es pot veure TV3 al País Valencià. A la pràctica, això significa que Acció Cultural haurà de fer efectiu el pagament de 600.000 euros abans del dia 20 de març, mesura que, a parer del coordinador d'ACPV Toni Gisbert, té per objectiu "tombar econòmicament" aquesta associació.

El pagament de la multa és l'enèsima escamesa del govern de Camps des que el gener de 2007 engegà un procés de persecució econòmica i política contra Acció Cultural per la recepció del senyal de TV3 en territori valencià, unes emissions que són possibles gràcies a la xarxa de repetidors que l'entitat cívica té escampats arreu del País Valencià. En aquests quatre anys, la Generalitat ha clausurat tres d'aqueixos repetidors (la Carrasqueta, a l'Alacantí; Alginet, a la Ribera Alta; i la Llosa de Ranes, a la Costera). Tres repetidors més (els que hi ha al Mondúber i dona cobertura a la Safor; el de Perenxisa, que cobreix la Ribera Baixa, l'Horta i els Camps de Morvedre i del Túria; i el del Bartolo, per a les dues Planes) són sotmesos a diversos procediments judicials pendents de resolució definitiva.

El preu de la resistència. A més de tancar tres dels repetidors, el govern de Francisco Camps va

Cartell que la Generalitat va deixar al repetidor de la Carrasqueta després de precintarlo.

imposar tres multes més per la negativa d'ACPV a precintat-los *motu proprio*. La primera, per valor de 126.943 euros, ja es va fer efectiva, però les altres dues, cadascuna de les quals pujava a 300.000 euros, havien estat objecte de recurs.

Amb la notificació de la setmana passada, Acció Cultural es troba obligada a pagar 600.000 euros en el termini de quatre setmanes. Segons que ha informat l'associació, si no ho fera, passaria a "no estar al corrent amb l'administració pública", cosa que blocaria el seu accés a les ajudes públiques. A més, si durant els cinquanta dies següents al venciment del termini ACPV no paga, s'obrirà un procediment d'embargament dels béns i drets de l'entitat, és a dir, comptes corrents, ajudes pendents de cobrament, propietats immobiliàries i mobiliàries...

Tot esperant una decisió definitiva, en el moment de tancar aquesta edició Acció Cultural estudiava la manera d'abordar el complex panorama que se li presenta, tenint en compte que, ara per ara, no disposa d'aqueixa quantitat de diners. Des de l'associació cívica i cultural lamenten que, "malgrat els intents fets des del govern de Catalunya per a arribar a un acord de reciprocitat entre Canal 9 i TV3, la Generalitat Valenciana no ha tingut gens de voluntat de pactar". A més —recorda Toni Gisbert—, amb la resolució que obliga a pagar la multa "no mostren cap respecte cap als 651.650 signants de la iniciativa legislativa popular 'Televisió sense Fronteres'", que es tramita al parlament espanyol. Segons el portaveu d'ACPV, la Generalitat intenta "tombar-nos econòmicament, vist que no ho pot fer políticament".